

**Philippi Ecclesiæ Eystettensis XXXIX. Episcopi. De
Eivsdem Ecclesiæ Divis Tvtelaribvs. S. Richardo. S.
Willibaldo. S. Wvnibaldo. S. Walpvrga. Commentarius
nunc primum evulgatus**

Philip *<Eichstätt, Bischof>*

Ingolstadii, 1617

LIV. Mauricius.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70477](#)

LIV. Mauricius.

Ex nobilissima Huttenica familia in Franconia progenitus, vir eximia pietate, multiplici doctrina, incomparabili morum suavitate ac variarum linguarum cognitione ornatissimus, ex Praeposito summi Templi Heribopolitan constituitur Episcopus Eystetensis XXVII. Iunij anno M. D. XXXIX. non tamen, nisi post triennium consecratus, prout ipse sua manu in saepius iam nominato Kalendario notauit, his nimirum verbis. Anno M. D. XLII. sum ego Mauricius in Episcopum consecratus per R. P. D. Christophorum Episcopum Augustanum ex familia de Stadion XVII. die Septembris. Natus est Mauricius ipso die S. Catharinæ anno M. D. III. patre Bernardo de Hütten, cuius Natalem adnotat filius in Kalendario ad Epiphaniam Domini anni M. CCCC. LXXIV. obitum ad IX. Kalend. Martij anni M. D. XXXIX. Quo fit, ut filium Episcopali tiara ornatum non viderit, aliquot nempe mensibus prius extinctus, quam Mauricius ad S. Willibaldi cathedralm eueheretur. Mater tamen vidit, quippe anno M. D. XLIV. demum mortua. Intervexit Mauricius Synodo Provinciali Moguntinæ, anno M. D. XLIX. ut & Comitiis Imperialibus Augustanis anno M. D. XLVIII. Quem Sebastianus Archiepiscopus Moguntinus in prefatione Synodi vocat; virum insignieruditione preditum, & promouendarereligionis zelo mirifice flagrantem. Heu quam dissimilis Mauricius iste Hüttenus, alteri ex eadem familia Hütteno, nempe Ulrico, furiosissimo & clamorosissimo Seculario, summo Lutheri amico, fautori, & promotori, quitandem ab omnibus, ab ipso etiam Luthero de-

Xx fertus.

fertus & proscriptus, in Heluetia, quo cœu ad asylum confugerat, miseram animam exhalauit. Jussu Caroli V. Imp. præsedit Mauricius Colloquio, quod inter Catholicos & Sectarios institutum est anno Christi M. D. XLVI. ut non tantum orthodoxi scriptores, sed & ipse Hæreticus Schleidanus testantur. Ex quo intelligas, quantæ Mauricius auctoritatis fuerit apud Augustissimum Imperatorem Carolum V. Mortuus est Mauricius anno Redemptoris M. D. LII. cui Valentinus Rothmarus, in Annalibus Ingolstadiensis Academiæ tale monumentum erexit.

*Viuat in aetherea præsul dignissimus arce,
Et decus & generis gloria primasui.*

*Non pietate minor, quam fascibus ille superbus
Almoniis Princeps, nec minor arte fuit.*

*Clara viris domus illa sacris, domus inclyta Musis;
Nobilis ingenii gens fuit illa bonis.*

L V. Eberhardus.

Nobilis ab Hirnheim, Canonicus antea Eychstetensis & Præpositus Metropolitanus & Archidiaconus Salisburgensis. Electus anno M. D. LIII. Mortuus anno M. D. LX. cui Rothmariana Musa in Annalibus Academiæ Ingolstadiensis hoc mnenosynoposuit:

*Nunc inter cœli vitam meliore penates
Iure suo fruitur princeps, Diuūmq; potitur
Aspectu, dura humanae discrimina vita
Omnia post superata, æterna in pacere positus.*

Reformauit & in meliorem ordinem redigit Breviarium Eystettense. Editioni præfixum est hoc in gentilitia insignia Epigramma.

Cornua

